

Yozlaştırılan Anlar Boęuntusu

– songlkaradaę · 22 Temmuz 2012

Kayıptın yine
Kaleme kurşun sürdüęüm
Dünden kalma sızılarım kadar

Kaç bilinmeyenli gidişlerin
Muhakemesini yaptım kaç kere
Mahkeme duvarlarındaki
Karakalem gülüşlerime

Volta hesaplaşmalarım kalırken vicdan odamda
Mazgal arkası düşlerle çıktığım maltada
Aşk yiyici sevdalara
Tanımlayamadım umudun rengini

Kaç mevsimi çaldık yaşayamadıklarımızdan
Leylim seslerinde filizlendi
Ketum ağrılarımız
Nicesine gönül koydum ahların

Türkülerin, sıcaklığına dökülürken hıçkırığımız
Zamansızlığın telaşlı çığlıkları arasında
Devrim oluyorduk seninle
Yozlaştırılan anların boğuntusunda

Ne baharlar yeşeriyor şimdi gözlerimin ferinde
Ne de
Kışın ayazı terketmiyor içimin boşluklarını

Gece boylarının sloganı oluyorum
Uykusuzluęumun divaneliğinde
Gendelalar yapraklarını döküyor
Aç bırakılan çocukluğuma

Uzakta...
Ehmedê Xanî kapatıyor türbesini ruhuma

İhanet yemiş şahdamarımdan
Gemiler uğurlarken gözlerine
Özgürleşiyorum
Gürleştikçe sesim
Bir daha susmak için

Dili kanatılmış bir ırkın
Masum ellerinde uyutuluyorum
Devrik Med saraylarında
Ve unutuluyor Avesta'nın satırlarında
Astiyag mağlupluğum

Ranzayla yatak arasında kalmış
Fotoğrafınla ağırlıyorum
İçli türkülerin veryansın nakaratlarını
Arıyorum seni
Beni..

Oy ömrüme sevdalı gece
Hüznünün teri üşüyorken alнімda
Yazgımın dul kalmış ağıtları değsin merhametine
Yeter ki bir ışık ver uyansın mehtap
Gözlerimin elâdan imlâsında...

Songül Karadağ & Irmak Eriş
Temmuz / 2012